

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רחוב מנסת יחזקאל 35 ביתר עילית
דוא"ל: ayrozla@gmail.com

עשר"ת יהודה

ע"ש ולזכרו של מרן רביה"ק יהודה ליביש מראזלא זיע"א

זמנים לשב"ק פ' פקודי

לפי אופק ביתר

זמן הדלה"נ 5:09 מוצש"ק 6:22 לר"ת 7:03

ראזלא

ערש"ק פרשת פקודי
א' אד"ב תשע"ו לפ"ק
שנה ג' גליון י"ז (צג)

בעזה"ש"ת

עטרת רבותינו

אמור"ק מורבחה"ק זיע"א

וכבוד ה' מלא וגו'. י"ל עפ"מ שפי' רבינו הבעש"ט הק' ימלא ה' כל משאלותיך, שכל משאלותיך ובקשתך מאתו ית' יהי' שילמא שמו הוי"ה יתברך וית' ולא יהי' בו פגם ח"ו, וזהו אמרו כאן, וכבוד ה' מלא, שכבוד שמו הוי"ה ית' נתמלא בכל מלאותיו, והבן. (בני שלשים.)

ויעש את מעיל האפד מעשה ארג כליל תכלת. הנה לעיל בפ' תצוה אצל עשיית המעיל כתב שם **בהיכל הברכה** להה"ק מקאמאראנא זצ"ל עה"פ (שמות כח לב) והיה פי ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע, לפיו סביב מעשה ארג, הר"ת הוא **סמא"ל**, ו**ארג** עה"כ בגי' **צדיק**, וזה מעשה ארג, שע"י סיפור של מעשה הצדיקים מכניעין אותו.

ונודע מהסיפור שכשבא הרה"ק ר' **מנחם מענדל מרימאנאו** זצ"ל פעם אחד אל הה"ק בעל **דגל מחנה אפרים** זצ"ל מרבו הה"ק **הרבי ר' אלימלך זצוק"ל**, אמר לו הה"ק בעל **דגל מחנה אפרים** פוילישער יונגערמאן ספר נא לי איזה עובדא מרבך וחשב הה"ק בעל דגל מ"א שיספר לו איזה מופת מרבו בחשבו שאין חסידי פוילין בעלי השגה, אמנם רה"ק ר' מענדל מרימאנאו אמר לפניו, ראיתי למורי הקדוש בכל יום ויום בעת שהי' מתבונן ביראת השם הי' כל עצמותיו דא לדא נקשן וחיל ורעדה יאחזון והי' נראה לכל רעידת כל גופו מפחד ה' ומהדר גאונו כל גידיו ועורקיו נעשו כצנורות עבות ופניו משתנות ותחת האזן יש גיד אחד אשר קבלתי ממורי ז"ל שלא תפחד משום דבר כי אם ביום המיתה גם הגיד הזה ראיתי הי' מרעיד ומפחד בכל יום מפחד ה' ומיראתו, ונהנה ממנו הה"ק בעל דגל מ"א ואמר זו ספור נאה והאברך הזה יכול לספר מעשה, ע"כ.

ממעשה הזה אנו למדים שסיפור מעשה הצדיקים העיקר בהתנהגותם ביראת ה' ולא במופתים בלבד, וזה נראה לדמז כאן, דהנה אמרו רז"ל תכלת דומה לים וים לרקיע ורקיע לכסא הכבוד (מנחות מג:). הרי שתכלת רומז ליראת שמים וזהו מעשה אר"ג המעשיות שמספרים מהצדיקים יהי' כליל תכלת, רק מיראת שמים, והבן. (שמועה טובה)

דברות קודש מכ"ק מרן רבינו שליט"א

ליל שב"ק פקודי תשע"ה לפ"ק

ובדיבור, ובמעשה, וכמו שפירשתי שם, ובבחינת כל אחת כפרו בכל התורה כולה, אשר על כן בתיקון היו שלשתם יחד, הנדבה הוא המעשה, המחשבה היא בחינת החכמה שבמלאכה, הדיבור הוא שהיו אומרים בשעת מעשה לשם מצות ה', כמו שפירשתי בקודם, וכנגד שלשתם אמר הכתוב שעשו כאשר צוה ה' את משה, כי תיקנו שלש הדרגות הרע.

הנה דעת האוה"ח הק' שבנ"י חטאו בעגל במחשבה דיבור ומעשה, לעומתו ה**רמב"ן** (שמות לב א ד"ה אשר ילכו לפניו) לשיטתו שהחטא היה רק במעשה, וגם לשיטתו נבאר בד"א ובד"ר כפל הפסוק בכל פרט ופרט, בהקדם דברי **זקני הק' מוואהנילוב** זי"ע (תשא ד"ה ועוד נראה), על הפסוק (דברים ט יב) קום רד מהר מזה כי שחת עמך וגו', כי הנה הש"י ידע שעיקר החטא נצמח ממה שהיו להוטים אחרי שכינה, וחפשו למצוא איזה תחבולה למען ישרה השכינה במעשה ידיהם, וזה הי' חטא, כי אין לאדם לעשות על פי שכלו באשר לא צוה, ולזה נאמר ואהבת את ה' וגו', אך והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך, שמצות התורה יהיו כובשין על אהבה המופלגת שבלב, למען לא יעשה איזה דבר שטות ע"י רוב אהבה, ולכן יראה מה שהוא שלא על פי התורה לא יעשה, והש"י באשר ידע שעתה העת להמליץ בעד ישראל וללמד עליהם זכות, שבכל זה הם כווננו לטובה.

לזה אמר למשה קום רד מהר מזה, כי מדרגת משה רבינו ע"ה הי' יראה, והוא שלא להשתמש בשכל עצמו כלל, ולכך הי' נבואתו במדרגת זה הדבר ולא במדרגת כה שהוא מדרגת שאר הנביאים, שהי' על פי השערה והי' על פי שכל נבואי, אולם משה לא השתמש בשכל כלל, ולזה הראה לו כל דבר מפורש, ואמר לו הש"י שעתה יניח מדרגה זו, כי שחת עמך, ואם תחזיק במדרגה זו, הרי חטא גדול לפניך, אולם משה שהי' מדתו יראה ולא הי' יכול לתרץ את ישראל ע"ד זה, כי לחטא הי' נחשב גם לו, כי לא הי' מקום בעצמו לדון לכף זכות מפני שחשבו לדבר מצוה, כי מה בכך, ואין לנו לשמור רק מה שהי' צוה, אך התהפך עצמו לצד אחר ואמר, שבכל חטאתם כדאי שהש"י ימחול להם וכאשר בא בטענות, ולזה הקפיד על עצמו שסירב נגד הש"י שצוהו להמליץ בעדם שלא חטאו והוא לא עמד בזה, וע"ז אמר מחני נא מספרך כאשר

המשך בעמוד ד'

וישם את המנרה באהל מועד נחך השלחן על ירך המשכן נגבה, ויעל הנרת לפני הוי"ה כאשר צוה הוי"ה את משה. דודינו הק' **מהעליטש** זי"ע (בני יוסף) מדייק אומרו בכל פרט ופרט כאשר צוה ד' את משה, אמרתי לתרץ בדרך הרמז, דהנה אמרו ז"ל (עי' מכילתא יתרו מסכתא דבחדש פרשה ב, מה אמרו ישראל למשה לאמר למקום, אמרו רצוננו לשמוע מפי מלכנו לא דומה שומע מפי הרב לשומע מפי מפי מלך), אינו דומה שומע מפי הרב לשומע מפי התלמיד, אפילו אם הרב והתלמיד שניהם אנשים מחומר יצרו, וק"ו בן בנו של ק"ו שתשתנה שמיעת משה ששומע מפי הגבורה לשמיעת העם ששומעין מפי ילוד אשה, וכאומרם ע"פ ויגד משה את דברי העם אל ה', וז"ל רש"י, תשובה על דבר זה שמעתי מהם, שרצונם לשמוע ממך, אינו דומה שומע מפי השליח לשומע מפי המלך, וכו', עי"ש.

והנה ג"כ בפקודת מלאכת המשכן אשר כל פרט ממנה על יסוד ה'קודש ו'עמוד ה'חכמה הנפלאה הוא הנסתר באמרת ה' צרופה נתיסד, וכל אחד מהנעשים למלאכת הקודש, כוונת ה' עמוקה בה, לרמוז אל בחינתה בבחינת הקדושה העליונה, אשר ע"כ בניקל היה שתשתנה כוונת בצלאל בעשייתה מכוונת משה רבינו, לצד שלא שמע מפי הגבורה בעצמו רק ע"י שליח, ומשה הוא השומע מפי הקב"ה, אעפ"כ לגודל חכמת ה' אשר התנוסס בקרב בצלאל, וד' האציל עליו רוח ממרום ביתו ונתן חכמה בלבו להשכיל לשמור ולעשות את כל מעשי המשכן בדמותם ובתבניתם, וגם עפ"י בחינת כוונתם בכוונת היוצר בהם, אשר על זה הכפיל הכתוב בכל פרט ופרט כאשר צוה ה' את משה, כי התורה העידה עליו בעצמו, אשר בתבנית הדברים ובדמותם השכיל בצלאל לעשותם בתבונה ובהשכל בלי גרעון ושינוי קטנה, גם בבחינת כוונתם העמוקה שצוה ית' למשה עשה בצלאל ממש כן, היינו שמשה רבינו בעת שהעמיד כל דבר ודבר על מקומו, ראה שמעשה כל דבר ודבר בתבניתה כראוי, וכן צירופי השמות אשר היה צריך להאיר על כל דבר ודבר, הכל הי' בלא שום שינוי רק כאשר צוה ה' את משה ודו"ק.

האור החיים הק' (לט מב) כותב עה"פ ככל אשר צוה ה', חזר לומר פעם ב' דבר זה, וגם בסמוך (מג) פעם ג', אולי כי לצד שחטאו בעגל, במחשבה,

דברי אלקים חיים מכ"ק מרן רבינו שליט"א

רעיוא דרעוין פר' ויקהל - שקלים תשע"ו לפ"ק

אש הראה לו, פירוש הראה להם שבאותו מטבע של אש שקלקלו בו יתקנו, באותו החמימות שקלקלו בו יתקנו בכל אחד מהמדות.

ויבאר בהקדם דברי **ש"ב המעט צר"י מסאלקא מו"ר של אאמו"ר זי"ע** עה"פ העשיר לא ירבה והדל לא ימעט, שהפ"י הוא כך, לפעמים העשיר חושב שבזה שנותן צדקה, הוא כבר לא צריך לקיים כל התורה כולו, ודי לו במצות צדקה השומר אותו מכל רע, ע"כ בא הפסוק ואומר לו, העשיר, לא ירבה, היינו שיוסף למספר **עשיר**, מספר **לא**, ויעלה למספר **תור"ה**, להורות נתן, אשר העשיר אפי' שנותן צדקה, ידע שעדיין צריך לשמור גם שאר חלקי התורה.

ולהיפך והדל לא ימעט, היינו העני חושב לפעמים שאין לו כסף וע"כ הוא פטור ממצות הצדקה, בא הכתוב ואומר לו, והד"ל, לא ימעט, ימעט ממספר **ד"ל** מספר **לא**, וישאר **ג'**, וחז"ל אמרו (שבת קד.) **גימ"ל דל"ת**, גמול דלים, אשר ג' רומז על גמילת חסדים שגם הוא לא ימעט מלינת צדקה.

ועפ"ז פירשתי גם הפסוק (משלי יא כא) יד ליד לא ינקה רע וגו', שמי שנותן צדקה, על ידי הל"א שהעשיר מוסיף, והעני ממועט ינקה רע, מנקים את הרע שבקרבם, וכדאיתא ב**לקוטי שושנים** (בשלח ד"ה כל המחלה) שפעם נזדמנו **הרה"ק רבי משה צבי מסאווראן זי"ע** עם **האזהב ישראל מאפסא והרה"ק מרוז'ין זי"ע** לפונדק אחד, ושוחחו על כוס יין, באו לפניו בשליחות עבור חולה אחד ר"ל הזקוק לרפואה שלימה, הרכין הרה"ק מאפסא ראשו ושאל את הרה"ק מסאווראן ומרוז'ין מה אתם אומרים לזה, ענה הרה"ק מסאווראן הבה נאמר לחיים על הכוס ובזה יומתקו הדינים לרחמים, כי יד ליד לא ינקה רע, היינו מה שנותנים יד ליד בעת שאומרים לחיים אין לרע שום יניקה מזה ועי"ז יתבטל הרע, אמר האזהב ישראל, אכן כך מרומז בקרא דכתיב י'שלח ד'ברו וי'רפאם הר"ת הם יד"ו, הרי שבנתינת מביאין רפואה, שוב שאל האזהב ישראל את הרה"ק מרוז'ין לחוות דעתו בזה, נענה הרה"ק מרוז'ין ואמר דמהא פסוק גופא מוכח גם דסגי במוח, כי הס"ת י'שלח דבר'ו וי'רפאם הם **מו"ח**.

אולם ראינו לעיל מהאור **לישרים** שבנתינת צדקה מיד ליד מתרפאים, והנועם **אלימלך** (אגרת קודש) מבאר הכתוב יד ליד לא ינקה רע ר"ל כשלווקח מיד ונותן ליד אחר, עושה טובה לזה שלוקח ממנו שהרע המקטרג עליו למעלה לא ינקה אותו מנכסיו מלשון פלוני יצא נקי מנכסיו (ב"ק מא.).

ובזה נבוא אל הביאור בד"א ובד"ר, דהנה איתא מהבני יששכר (אגרא דכלה תשא) **ששק"ל** בגי' **נפ"ש**, ולכן זה הרמז שהראה לו

אכן ביסוד אש לא כן הוא אלא בדבר מועט של אש יכול לעשות מדורה גדולה עד לשמים והיינו דקאמר במדרש כששמע משה ונתנו איש כופר נפשו היה מתירא וכו', אמר לו הקב"ה זה יתנו ועדיין קשה איך יהיה מחצית השקל כופר נפש איש הלא עור בעד עור וגו'.

ולתרץ זאת אמר ר' מאיר נטל הקב"ה כמין מטבע של אש, ר"ל שמחצית השקל שיתנו הוא דומה לאש שבזה יתרבה ויבעיר האש של מעלה, דהיינו הצדקה הדומה למטבע של אש של מעלה שהוא מתחת כסא כבוד וכיון שהם גורמים זאת שפיר הראה לו למשה שמטבע של אש מתחת כסא כבוד יתנו וק"ל.

באהלי יעקב מבאר המדרש (שמו"ר נא ח), אמר הקב"ה יבא זהב המשכן ויכפר על זהב העגל אמר הקב"ה לישראל בשעה שעשיתם את העגל הכעסתם אותי באלה אלהיך עכשיו שעשיתם המשכן באלה אני מתרצה לכם, חטא העגל חציו מעשי, שנתנו זהב לעגל, וחציו רוחני, ששעבדו את נפשם לאמונה רעה אלה אלהיך, נתינת התרומה למשכן היתה כפרה על נתינת הזהב לעגל, אבל זה רק מחצית תקון, כדי לכפר על שעבדו נפשם לעגל צריכים לשעבד נפשם להש"ת תשובת המשקל, ולכן נצטוו לתת רק מחצית השקל לרמז שהתרומה היא רק מחצית כפרה, המחצה השניה היא מסירת נפש להש"ת.

ואפשר שענין זה מרומז בירושלמי (שקלים פ"א ה"ה) אמר ר' מאיר כמין מטבע של אש הוציא הקב"ה מתחת כסא כבודו והראה למשה וא"ל זה יתנו, כזה יתנו, כזה יתנו מובן פירוש, יתנו מטבע של כסף כתבנית המטבע של אש, אבל זה יתנו מה פירוש, לביאור הענין צריכה הקדמה קטנה, חתיכת מתכות בתבנית זוז נקרא אסימון, רק עם הצורה שצרים עליו נקרא מטבע, (ב"מ מד וברש"י שם), הנפש היא הצורה הרוחנית של האדם, לכן נקראת גם היא מטבע בדרך השאלה (מכילתא יתרו) מי ששופך דם מעלה עליו הכתוב כאלו ממעט בדמות המלך, משל למלך בשו"ד שנכנס למדינה והעמיד לו איקונין ועשה לו צורות ובטע לו מטבעות לאחר זמן כפו לו איקוניות ושברו לו הצורות ובטלו לו מטבעותיו ומעטו בדמותו של מלך, כך מי שהוא שופך דמים מעלה עליו הכתוב כאלו ממעט בדמות המלך, הוי השופך דם כאלו בטל מטבע של המלך, ואמר ר' מאיר הוציא הקב"ה כמין מטבע של אש מתחת כסא הכבוד, (נפשות ישראל נחצבות מתחת כסא הכבוד ע"י אזה"ח תשא) והראהו למשה לאמור לו זה יתנו, כזה יתנו, את הנפש יתנו, ישעבדו להקב"ה, כזה יתנו מטבע של כסף ובשני הנתינות יתהווה התקון השלם.

ואיתא בבית **אהרן** (שקלים) כמין מטבע של

קחו מאתכם תרומה להויה כל נדיב לבו יביאה

את תרומת הוי"ה זהב וכסף ונחשת. היום קראנו פרשת שקלים, בפרשת שקלים נאמר ונתנו איש כפר נפשו להוי"ה בפקד אתם וגו', זה יתנו כל העובר על הפקדים ורש"י ומקורו מהתנחומא (ט) כמין מטבע של אש הוציא הקב"ה מתחת כסא הכבוד והראהו למשה וא"ל זה יתנו כזה יתנו כל העובר על הפקודים מחצית השקל בשקל הקודש וגו'. בהמשך אומר הכתוב העשיר לא ירבה והדל לא ימעט ממחצית השקל לתת את תרומת הוי"ה לכפר על נפשותיכם.

באור לישרים (לר' זרח איידליץ זי"ע דרוש ט)

איתא על המדרש (ילקוט שמעוני שמות פרק ל רמז שפ), ונתנו איש כופר נפשו וכששמע משה כן נתיירא אמר עור בעד עור וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו, ידע הקב"ה מה שבלבו של משה, אמר לו חיך לא ככר כסף ולא מאה כסף ולא חמישים שקלים ולא שלשים שקלים, אלא זה יתנו, אמר ר' מאיר נטל הקב"ה כמין מטבע של אש מתחת כסא הכבוד והראהו למשה ואמר לו זה יתנו, ודקדקתי הלא מטבע של מחצית השקל ה' מצוי ביניהם דהא כל א' ואח' מישראל היה נתנו ולמאי הראה לו הקב"ה כמין מטבע של אש מתחת כסא כבוד.

ואמנם נאמר שבילדותי היה הרבי שלי בשמו **ר' שמעון פערלש זצ"ל**, והיה מלמד בבית המדרש של תינוקות כשחלה איזה עשיר היה מנהגם ליקח עשרה ילדים שיאמרו תהלים והיו נותנים לכל א' ח"י פשוטים ובאמת היה ביכולתן ליתן כהנה וכהנה, אמר ראו נא רוע מזלם של עניים כי מלה המורה על חיות אינו במנין אלא שמונה עשרה ומלה המורה על העדר החיות הוא ת"מ, הלא מצי' להיות בהיפוך והיו נותנין כמנין מ"ת פשוטי' אלא שרוע מזלם של עניים גרם זה כל זה נאמר לפי מנהגם, ועתה נתבטל המנהג הזה והם בוטחים ברופאים ונתקיים בהם גם בחליו לא דרש את ה' כ"א ברופאים.

אמנם האמת הוא שצדקה הוא דבר גדול וכל פרוטה הוא מצטרף לחשבון גדול וכל הנותן פרוטה לעני מתברך בשש, והענין הוא כי כל מה שאנו עושין למטה הוא מעורר למעלה כנגדו, וא"כ כשנותן פרוטה לעני הוא מעורר למעלה שהצדיק של מעלה דהיינו הקב"ה שהוא צדיקו של עולם, כדכתיב וצדיק יסוד עולם נותן צדקה לכ"י הנקרא' עניה סוערה, ואז נתבסמו כל העולמות בחסד וברחמים וכל הדינין מתכפרין והוא מקבל שפע וברכה ממש קצוות ולכן מתברך בשש ונמצא שבדבר מועט צדקה שנותן בעולם שלמטה הוא הגורם שהקב"ה עושה צדקות רבות והנה בכל הד' יסודות לא מצינו שבדבר מועט יעשה הרבה כגון אם יהי' לו עפר מועט לא יוכל לעשות ממנו עפר הרבה. וכן הוא עם מים ואויר

עטרת הסיפורים

סיפורי מופת בני זמננו, שנושעו אצל מופת הדור הרה"ק רבי ישעי' לע מקערעסטיר זיע"א,

סדנא דארעא חד היא

הרה"ח ר' משה ג' הי"ו תושב ארה"ב, שמע את שמעו של **הרה"ק ר' ישעי' לע מקערעסטיר זיע"א**, וע"כ ביומי דחנוכה תשע"ו העעל"ט, כאשר הוצרך להמציא סכום מעות גדול אשר לא ידע מאין יקח כזאת, גמר בדעתו לפנות אל הצדיק הק' מקערעסטיר זיע"א ולבקש בזכותו לישועתו, דא עקא מחמת חסרון כס נמנע ממנו לקום ולסווע לעיירה קערעסטיר שבאונגריה להשתטח על קברו, ע"כ יצא לבית החיים בעירו וניגש לקברי הצדיקים הטמונים שם, ושם שפך לבבו אצל הצדיק מקערעסטיר [אשר כידוע אי' בקב הישר שכאשר רוצים להשתטח על ציון מסוימת ואינו נמצא בקירוב מקום, יכול הוא לצאת לבית החיים שבעירו ושם להעתיק וייחשב לו כאילו הוא על הציון כי סדנא דארעא חד היא],

הנה אך יצוא יצא ר' משה מבית החיים, וניגש אליו יהודי אחד והתחיל לשוחח עמו, בין הדברים אמר לו ר' משה כמשיח לפי תומו שהוא צריך לסכום גדול ואין לו קצה חוט מחשבה מאין יקח כזאת, אמר לו היהודי, כעת יש לי סכום כזה מונח בכיס, ואם תוכל להתחייב להחזיר לי תוך שבועיים, אוכל להלוואת לך זאת.

ר' משה עמד נבוך, מצד אחד דחוק הוא מאוד וצריך הוא לכסף הזה, אבל מצד שני איך יוכל לקבל על עצמו לשלם תוך שבועיים, תוך כדי מחשבה נכנס בדעתו שהרי כעת גמר להתפלל, וא"כ וודאי שזכות הצדיק עמדה לו, ואם כן אין הוא רשאי לדחות את הישועה, ולקח את ההלוואה.

כעבור שבועיים ימים והגיע מועד הפירעון, ולר' משה אין הסכום עדיין, יצא שוב ר' משה אל הבית החיים בעירו להעתיק אצל הרה"ק מקערעסטיר זיע"א, בגמר תפלתו חזר לעבודתו במשרדו, ביושבו שם נכנס לשם אחד מידידיו השיח ר' משה את לבבו אליו שהוא צריך כעת לשלם סכום גדול שאין לו עדיין, אמר לו ידידו שיכול ליתן לו כרטיס אשראי, אשר ישלם תוך חודש, ר' משה אשר כבר הבין וידע שהצדיק הזמין לו זאת, הסכים ולקח ההלוואה.

כעבור חודש ימים יצא שוב ר' משה לבית החיים שבעירו, והעתיק בזכות הצדיק שכבר יזכה שיהי' לו כסף משלו, ולא יצטרך יותר להלוואות, ביציאתו קיבל שיחת טלפון על הזמנת איזה עיסקא אצלו, שהניבה לו רווחים, שהספיק לו לשלם חצי חובו, והשאר הצליח ג"כ לסדר תוך שבוע ימים, וראה איך שהצדיק ממורמים משפיע ישועות להמבקשים בזכותו, וכמו בחיים חיותו עמד לעזרת כל הפונים אליו, כך הוא ממשיך גם כעת.

עטרת החסידות

שאלות שהובאו לשלחנו של רבינו, ותשובת רבינו שליט"א עליהם

עניני ענוה וביטול היש-ח"ח

המשך משבוע שעברה

למרות שאיני ראו לך, ואין בידי בכלל להתחיל לשלם לו כגמולו, כי מה ליצור אנוש אצל המלך הגדול והנורא. ומה לי לצפות עוד לקבל, אדרבה עלי להוסיף עוד ועוד כהנה וכהנה בכדי לגעת אפס קצהו לגמול שאני חייב כלפי בוראי.

שואל:

זה עיקר הענין, יישבת היטב ענוה על כישורים וכשרונות, אבל לא על עמל או השגת דרגא גבוהה בגלל עמל. ברור שאם השגת הדרגה הגבוהה היא בגלל נשמה גבוהה, וכן כישורים שהם מתת קל, ניתן לצפות מאדם לצניעות וענוה, אבל מה באשר לאדם שע"י עמל אדיר השיג מה שהשיג והפך לענק, במה ירגיש שפל מזולתו שלא השיג את אותה עמל ודרגא? ואף אם נניח שלא יחזיק טובה לעצמו בגלל זה, שהרי עשה כפי המצווה עליו לפי דרגתו האם שייך שיבטל ישותו לגמרי?

משיב:

בוודאי שכן, הרי חז"ל כבר אמרו מי הקדימני ואשלם, מאיפה לקח את כח העמל? מי העניק לו את ההשגות שהשיג כתוצאה מהעמל הזה? הרי התורה הוא רוחני ולא היה בדרך הטבע שום יכולת לאדם להתקשר ולהבין דבר וחצי דבר מהתורה והמצוות, אלא חסד עשה עמנו הקב"ה שהעניק לנו במתנה את היכולת להשיג אפס קצהו מתורתו ומצוותיו, ובמה יתפאר? הן אמת שבבוא העת יקבל שכר, אבל ידועים הדברים שאין ביכולת לשלם בכוח זה על מה שקיבל מהבורא, אלא בכדי שלא יהא נהמא דכסופא, ברא הקב"ה את עולמו שישלם שכר על מה שכביכול האדם השיג בעמלו, שבעצם היא עמלו של הקב"ה שהעניק לו שיוכל להשיג את השגותיו ומדרגותיו.

המשך בשבוע הבאה

על שאלות ב"כ"ל עניני חסידות ועבודת ה' אפשר לפנות אלינו במייל ayrozla@gmail.com, ונוסדרנה לכ"ק אדמו"ר שליט"א, אשר יענה על כ"א כפי יכלתו בעז"ה

המשך מעמוד ב

מטבע של אש, היינו הנפש שחתור מתחת כסא הכבוד, שבזה שנותן מחצית השקל הבא לכפר על זהב העגל, ישתף גם את חלק הרוחני לתיקון הנפש, ובזה יבואר ונתנת איש כפר נפשו להוי"ה בפקד אתם, אי"ש כפ"ר נפש"ו להוי"ה עם האותיות בגי' שמ"ע ישראל"ל הוי"ה אלקינ"ו הוי"ה אח"ד, נפש"ו להוי"ה בפק"ד את"ם בגי' שמ"ע ישראל"ל הוי"ה אלקינ"ו הוי"ה אח"ד עם הכולל, וכן נפש"ו להוי"ה בפק"ד את"ם בגי' כמ"י מטב"ע ש"ל א"ש הרא"ה ל"ו, לרמז שע"י נתינת מחצית השקל מזכירים לאדם שצריך למסור נפשו להוי"ה פעמיים ביום בוקר וערב.

ולכן אמרו (תנחומא ג), אמר משה לפני הקב"ה רבש"ע משאני מת אין אני נזכר א"ל הקב"ה חיך כשם שאותה עומד עכשיו ונותן להם פרשת שקלים ואתה זוקף את ראשן כך

יעזור השי"ת שנזכה לתקן את כל הפגמים, ושיהיה ביכולתנו לתת צדקה, הן את עצמנו והן את כספנו, ובזה נתברך בשש, מהשש קצות בכל ההשפעות הטובות בגשמיות וברוחניות, ונתברך בבני חיי ומזוני רוחא אמן.

ולכן אמרו (תנחומא ג), אמר משה לפני הקב"ה רבש"ע משאני מת אין אני נזכר א"ל הקב"ה חיך כשם שאותה עומד עכשיו ונותן להם פרשת שקלים ואתה זוקף את ראשן כך

המשך מעמוד א

קטרג על ישראל, ולכן אמר אנא חטא העם הזה, אני מבקש ממך שתמחול לי ע"ז שאני חושב חטא העם הזה חטאה גדולה, ועתה אם תשא חטאתם וגו' מחני נא כי אני החוטא אשר אין אני מלמד זכות שלא חטאו וא"ש.

מכיון שהמשכן היה תיקון לחטא העגל (שמו"ר נא ח), וכפי שאמרנו שעיקר חטאם היה שהשתמשו בשכלם, הגם שהתכוונו לטובה, כי היו להוטים אחרי השכינה הק', לכן בא הכתוב לחזור ולשנן לנו שאל לנו לשנות מדברי הרב ולא לנסות להתחכם על דבריו, כי אינו דומה שומע מפי הרב לשומע מפי התלמיד, וזה מוכיח שהרב עולה בחכמתו על תלמידו, גם כשהתלמיד מחכים את רבו, הרי שהחכמה ניתוסף לרבו שיוכל ללמדו יותר, ולא שהתלמיד יבין יותר טוב ממנו שיוכל לשנות ממנו שלמדו.

ולכן **צו"ה הוי"ה א"ת מש"ה בגי' יר"א אלקי"ם וס"ד מר"ע**, כמו משה רבינו שעבד את השי"ת במדת היראה, ועל ידי זה היה נשמר מכל רע, כך צריך יהודי להיזהר שלא להשתמש בשכלו פן יכשל חלילה, ולכן **צו"ה הוי"ה א"ת מש"ה עם הכולל בגי' ושב"ת ע"ד הוי"ה אלקי"ך**, כאשר במשכן שבא מתרומת כל ישראל עשו הכל כאשר צוה הוי"ה את משה הראו בזה שעשו תשובה על אותו מעשה, ולכן **כאש"ר צו"ה הוי"ה א"ת מש"ה בגי' מכ"ל חטאתיכם לפני הוי"ה תטהרו**, שנתכפר להם החטא.

יעזור השי"ת שנזכה להיות דבוקים באמונת ה' ובמשה עבדו בלי התחכמות ועי"ז נזכה לכל ההשפעות טובות בגשמיות וברוחניות להתברך בבני חיי ומזוני רוחא אמין.

עטרת הצדיקים

סיפורי קודש על הצדיקים שחל הוא"צ בשבוע זו, סופר ע"י כ"ק אד"ש בלילי שב"ק ובסעודות מ"מ וכדו'

הילולת הרה"ק מרן רבי אהרן ארי' (ארון לייב) זיע"א בן הרה"ק ר' מאיר הגדול מפרעמישלאן זיע"א ב' אדר (י"א אד"א וי"א אד"ב) תקע"ג

מדרשו של הרה"ק רבי אלימלך, אך לא נכנס פנימה, אלא עמד בחוץ, כדי שלא להפריע לרבי רבי אלימלך מתפילתו, והנה הפסיק הרבי רבי אלימלך מתפילתו, ושאל היכן יש כאן אברך אחד שאינו מניח לי להתפלל.

חיפשו את ה'אברך' ומצאו את הרה"ק רבי ארון לייב מתפלל ב'פאליש' (חדר החיצון של ביהמ"ד), הוא נקרא אל הרבי ר' אלימלך, אשר כיבדו ונתן לו מקום במזרח.

במוצאי ש"ק, נכנס רבי ארון לייב אל הרבי, עם הרבנית, וביקש עבורה רפואה, הוריד הרבי ר' אלימלך את הגארטל שהיה חגור בו, אמר לרבנית שתאחז בקצה האחד והוא אחז בקצה השני, ושאל את הרבנית הנך מרגישה כבר טוב, כשהרבנית השיבה שעדיין לא שאל פעם נוספת.

ועתה? השיבה הרבנית שאמנם היא מרגישה טוב יותר, שוב שאל פעם שלישית ואז השיבה שעתה היא כבר בריאה כאחד האדם.

שאל אותה הרבי, אם אמת הדבר שלא הבריאה בפעם הראשונה, ענתה הרבנית שאמנם כן הרגישה מיד שהבריאה, אלא שביקשה לאחוז עוד את הגארטל עם הרבי רבי אלימלך.

אח"כ שאל רבי ארון לייב את הרבי ר' אלימלך, מה הם החטאים שראה על מצחו, הזכיר לו הרבי ר' אלימלך, שכאשר שב מהטבילה במקוה ביום הבר מצוה שלו, עברו לפניו זוג אחד, והתבטאו, הלוואי יהיה לנו בן כזה, דברים אלה הכניסו בליבו מעט רגשי התנשאות, וחז"ל אמרו (סוטה ד): כל אדם שיש בו גסות הרוח כאילו עובד ע"ז וכאילו בא על העריות, והנה לאחרונה בא אליהו הנביא אליו ללמד אותו, והוא דחה אותו וביישו וכל המלבין פני חבירו ברבים כאילו שופך דמים (ב"מ נח:).

פעם חלה רבי ארון לייב זי"ע ובעודו שוכב במטתו הגיע איזה עני לביתו וביקש להיכנס אליו, אולם הרבנית לא רצתה לתת לו להיכנס, כשמוע רבי ארון לייב שמאן דהוא מבקש להיכנס, קם ממטתו ופתח את הדלת, כשנכנס העני, אמר שהוא אליהו הנביא, ושורצה ללמדו את כל סודות התורה"ק.

השיב לו הרה"ק רבי ארון לייב, לעבוד את ד' אני רוצה לפי השגתי, להשיג נגלות התורה חפץ אני ע"י יגיעתי ועמלי, ואילו את תורת הנסתר הנני רוצה לשמוע מפי הקב"ה בכבודו ובעצמו.

כעבור זמן מה, חלתה הרבנית של הרה"ק רבי ארון לייב, נסע רבי ארון לייב אל הרה"ק רבי יחיאל מיכל מזלאטשוב זי"ע, וביקשו שיברך את הרבנית ברפואה.

נענה לו הרה"ק מזלאטשוב שישע אל הרה"ק רבי אלימלך מליזענסק זי"ע, ומשם תבוא לה הרפואה.

נסע רבי ארון לייב לשבות בליזענסק, ובדרך אמר לרבנית, דעי שהרה"ק רבי אלימלך רואה על מצחו של אדם את כל מה שעשה מיום הולדתו, מתירא הנני מאד שהרה"ק רבי אלימלך ישלח אותי מביתו נאווה קודש ולא יהיה לנו היכן להיות בשב"ק על כן הכיני באכסנייתנו את כל הנצרך לשבת.

כשבא רבי ארון לייב זי"ע לליזענסק, לא רצה הרבי רבי אלימלך לתת לו שלום, באומרו, שהוא רואה על מצחו שעבר על שלושת העבירות החמורות ע"ז ג"ע ושפ"ד.

שב רבי ארון לייב לאכסנייתו בשברון לב, כשהוא אומר לרבנית אמרתי לך שתכניני צרכי שבת כי הרבי לא יקבלני.

בערב שבת הלך רבי ארון לייב להתפלל בבית

ברכת מזל טוב

שלוחה בזה קדם ידידינו המרומם

הרה"צ ר' משה שמואל הלוי ראטטענבערג שליט"א

ממנהלי קופת החסד רב להושיע

ע"ש הרה"ק מרן רבי ישעי' ב"ר משה מקערעסטיר זיע"א

לרגל שמחת אירוסים בתו שיחי' עב"ג למז"ט בשעטור"מ

יה"ר שיזכה לראות רב תענוג ונחת דקדושה ממנה ומכל יו"ח ויזכו לבנות בית

נאמן בישראל

המברכים לעומתו
'הנהלת הקהלה'

אם ברצונכם לקבל גליון זה

מדי שבוע בשבוע במייל,

או לתרומות ונדבות

והנצחות לרגל שמחה

במעונכם או לע"נ

נא לפנות אלינו במייל

ayrozla@gmail.com